

A Dieva uzticība (Jozua 21:43-45)

- ❖ Dievs bija devis Israēlim „visu zemi” (Joz. 21:43) un nodevis viņu rokās „visus viņu ienaidniekus” (Joz. 21:44), tāpēc „viss piepildījās” (Joz. 21:45).
- ❖ Atkārtotais vārds „visu” apstiprina Dieva uzticību Savam solījumam piepildījumam. Dievs bija uzvarējis viņu ienaidniekus. Viņi varēja apdzīvot zemi, jo Dievs to bija devis. Viņi varēja būt droši, ka varēs izdzīt kanāniešus, kuri joprojām apdzīvoja zemi. Dievs līdz šim bija izpildījis Savus solījumus un turpinās tos izpildīt arī nākotnē.
- ❖ Tas viss atiprina mūs. Dievs joprojām ir uzticīgs (5. Moz. 7:9; Ps. 117:2; Raudu dz. 3:22-23). Viņš ir apsolījis, ka glābs un dos mums zemi par mantojumu. Viņš to izpildīs (Fil. 1:6; 1. Pēt. 1:5; Ps. 37:29).

B Ko Dievs ir paveicis un ko Viņš darīs? (Jozua 23:1-5)

- ❖ Sarunā ar vecajiem, Jozua iesāk stāstīt par to, ko Dievs jau ir darījis un ko Viņš vēl darīs:
 - Viņš ir cīnījies pret tautām (Joz. 23:3)
 - Viņš sadalīja zemi starp ciltīm (Joz. 23:4)
 - Viņš tās izstums un liks tām aiziet (Joz. 23:5)
- ❖ Viss šis (jau paveiktais un vēl paveicamais) bija pakļauts vienam vienīgam Israēla nosacījumam: paklausībai (Joz. 23:6).
- ❖ Israēla vēsture ir mācība mums šodien. Dievs grēku jau ir uzvarējis un devis mums pestīšanas drošību, pateicoties Jēzus upurim (Kol. 2:15).
- ❖ Turpināsim cīņu un paļausimies uz Svēto Garu, kas var stiprināt mūs, lai dzīvotu uzvarošu dzīvi (2. Kor. 10:3-5; Ef. 6:11-18).

C Atlīdzība par uzticību (Jozua 23:6-10)

- ❖ Israēla uzticības atlīdzība būtu pilnīga un absolūta uzvara pār visiem tās ienaidniekiem (Joz. 23:6, 10).
- ❖ Kānaānas iekarošanas kontekstā, uzticība Dievam bija jāizpaužas trīs ļoti konkrētās formās:
 - Nesaieties un neprecēties ar tās zemes iedzīvotājiem (Joz. 23:7a)
 - Nepieminēt viņu dievu vārdus (Joz. 23:7b)
 - Nepielūgt viņu dievus (Joz. 23:7c)
- ❖ Viņiem bija jāsaģlabā garīgā šķīstība. Ja viņi apprecētos ar vietējiem iedzīvotājiem, viņi runātu par viņu dieviem un beigās sāktu tos pielūgt. Tieši tā sākās Salamana atkāpšanās no ticības (1. Ķēn. 11:4).
- ❖ Mums kā kristiešiem, tiek atgādināts ievērot tos pašus ieteikumus, neprecēties ar neticīgiem cilvēkiem (2. Kor. 6:14-16).

D Kas mums jādara? (Jozua 23:11-14)

- ❖ Mēs varam bez šaubām teikt, ka Jozua runas galvenā doma ir atrodama 11. pantā: mīlēt To Kungu Savu Dievu.
- ❖ Israēlim bija jāatklāj sava mīlestība, nemīlot citus dievus, kas viņiem nodarītu lielu ļaunumu (Joz. 23:12-13). Jozua stiprināja tautu un aicināja Dievu uzticīgi mīlēt (Joz. 23:14).
- ❖ Šodien mums ir vēl lielāks pamudinājums: Jēzus piemērs (Jņ. 13:34).
- ❖ Dievs vēlas veidot intīmas un personīgas attiecības ar katru cilvēku, kas atsauktos Viņa mīlestībai.
- ❖ Līdz ar to Viņa mīlestība pret visiem veido pamatu mūsu labprātīgai mīlestībai pret Viņu.

E Sods par neuzticību (Jozua 23:15-16)

- ❖ Jozua noslēdz savu runu ar bargiem brīdinājuma vārdiem par nepaklausības sekām: Dieva dusmām (Joz. 23:15-16).
- ❖ Tāpat kā Kunga solījumi par Israēla svētīšanu bija uzticīgi piepildījušies, arī līguma lāsts piepildītos, ja israēls tos pārkāptu.
- ❖ Tā pati mīlestība, kas lika Dievam atdot savu Dēlu par mums, izpaužas kā dusmas pret tiem, kas uzstājīgi turas pie grēka (Jņ. 3:16; Rom. 2:5).
- ❖ Israēls cieta neveiksmi un saņēma sodu. Mums šodien ir iespēja rakstīt citādu vēsturi: palikt uzticīgiem un palikt Viņa mīlestībā (Jņ. 15:9).